

**UCHWAŁA NR XLV/1064/14
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 5 lutego 2014 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargi D W

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę D W z dnia 20 stycznia 2014 roku na uchwałę nr LXI/1437/06 Rady Miasta Katowice z dnia 26 czerwca 2006 r. w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Ulic i Mostów w Katowicach, zmienioną uchwałą nr XLI/845/09 Rady Miasta Katowice z dnia 27 kwietnia 2009 r. zmieniającą uchwałę w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Ulic i Mostów w Katowicach, uchwałą nr XLVII/955/09 Rady Miasta Katowice z dnia 28 września 2009 r. zmieniającą uchwałę w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Ulic i Mostów w Katowicach oraz uchwałą nr LXIII/1277/10 Rady Miasta Katowice z dnia 30 sierpnia 2010 r. zmieniającą uchwałę w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Ulic i Mostów w Katowicach oraz uchwałę w sprawie Regulaminu Organizacyjnego Miejskiego Zarządu Ulic i Mostów w Katowicach wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2. Faktyczne i prawne argumenty odpowiedzi na skargę zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Jerzy Forajter

Uzasadnienie

Pismem z dnia 20 stycznia 2014 r. skierowanym do organu skarżący złożył skargę na uchwałę nr LXI/1437/06 Rady Miasta Katowice z dnia 26 czerwca 2006 r. w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Ulic i Mostów w Katowicach, zmieniona uchwałą nr XLI/845/09 Rady Miasta Katowice z dnia 27 kwietnia 2009 r. zmieniającą uchwałę w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Ulic i Mostów w Katowicach, uchwałą nr XLVII/955/09 Rady Miasta Katowice z dnia 28 września 2009 r. zmieniającą uchwałę w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Ulic i Mostów w Katowicach oraz uchwałą nr LXIII/1277/10 Rady Miasta Katowice z dnia 30 sierpnia 2010 r. zmieniającą uchwałę w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Ulic i Mostów w Katowicach oraz na uchwałę dot. Regulaminu Organizacyjnego MZUiM.

Skarżący wskazał, iż Statut i Regulamin Organizacyjny są niejasne i niedookreślone w zakresie spraw związanych z gruntami. Wskazał na kolizję zapisów uchwał z przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami. Podniósł, iż to starosta zajmuje się sprawami związanymi z nabywaniem nieruchomości, dlatego też nadanie kompetencji związanych z nabywaniem nieruchomości jednostce budżetowej jest łamaniem przepisów ustawy.

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego.

Z powyższego przepisu wynika, że skarga na uchwałę może być złożona po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia.

Skarga, o której mowa w art. 101 ustawy samorządowej, wniesiona do sądu administracyjnego z pominięciem warunku uprzedniego "bezskutecznego wezwania do usunięcia naruszenia" jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu (postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 25 maja 1992 r., SA/Wr 545/92, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 lutego 2007 r., II OSK 414/06).

W niniejszej sprawie skarga została złożona bez uprzedniego wezwania do usunięcia naruszenia, co jest podstawą do jej odrzucenia.

Skarga w części dot. uchwały w sprawie regulaminu powinna zostać odrzucona również w związku ze skargiem aktu nieistniejącego. Mając na uwadze treść przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.), w szczególności art. 52 i 53 ww. ustawy, należy stwierdzić, iż konieczną przesłanką zaskarżenia danego aktu lub czynności jest fakt ich istnienia w chwili wniesienia skargi. Nie można skarżyć do Sądu aktu nieistniejącego, a zatem niefunkcjonującego w obrocie prawnym, ponieważ brak jest wówczas przedmiotu zaskarżenia, który mógłby podlegać ewentualnej weryfikacji sądu administracyjnego. W niniejszej sprawie, jak wynika z akt sądowoadministracyjnych, skarżący złożył skargę, na uchwałę w sprawie Regulaminu Organizacyjnego, która nie istnieje. Regulamin ustalany jest bowiem nie uchwałą, a w formie zarządzenia przez Dyrektora MZUiM (zarządzenie wewnętrzne nr 20a/2009 z dnia 1 lipca 2009 roku w sprawie ustalenia i wprowadzenia do stosowania Regulaminu Organizacyjnego MZUiM w Katowicach, wraz z zarządzeniami zmieniającymi). Oznacza to, że skarga została złożona na uchwałę nieistniejącą w obrocie prawnym. Stosownie do art. 58 § 1 pkt 6 ww. ustawy Sąd odrzuca skargę, jeśli z innych przyczyn jej wniesienie jest niedopuszczalne. Nie ulega wątpliwości, iż niedopuszczalnością z innych przyczyn mamy do czynienia w przypadku braku przedmiotu zaskarżenia. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 i § 3 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, należy skargę odrzucić.

Trzeba jednak podkreślić, że gdyby skarga nie została z jakichkolwiek przyczyn odrzucona, powinna ona być oddalona, z powodów przedstawionych poniżej.

Merytoryczna ocena zasadności skargi wniesionej na podstawie art. 101 ust. 1 ww. ustawy o samorządzie gminnym nie jest możliwa, jeśli skarżący nie mają legitymacji procesowej do wniesienia skargi. Skarga wnoszona na podstawie art. 101 ust. 1 tej ustawy nie jest rodzajem skargi powszechnej, służącej każdemu, kto zarzuca naruszenie porządku prawnego. Środek ten jest bowiem nakierowany na ochronę praw podmiotowych. Nawet sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli taka uchwała nie narusza chronionego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego. Skargę na uchwałę organu gminy może wnieść tylko podmiot, który zgodnie z normą prawa materialnego ma interes prawny lub uprawnienie. Istotą interesu prawnego jest związek z konkretną normą prawa materialnego, którą można wskazać jako jego podstawę i z której można wywodzić swoje uprawnienia. Przy czym interes prawny winien być aktualny, obiektywnie istniejący w dacie wejścia w życie zaskarżonego aktu, bądź najpóźniej w dacie złożenia skargi. Nie może to być tylko interes przewidywany w przyszłości, hipotetyczny.

Naruszenie interesu prawnego konkretnego podmiotu nie może polegać na tym, że uchwała mogłaby stwarzać zagrożenie wystąpienia naruszenia w przyszłości. Interes prawny powinien być indywidualny, własny, skonkretyzowany. Musi on wynikać ze ściśle określonego przepisu prawa oraz odnosić się wprost do podmiotu kwestionującego zaskarżony akt. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie legitymacji skargowej na podstawie art. 101 ust. 1 ww. ustawy o samorządzie gminnym, powinien bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu wnoszącego skargę, a więc skarżącemu powinno przysługiwać konkretne prawo podmiotowe o charakterze prywatnoprawnym, bądź publicznoprawnym wynikające z przepisów prawa materialnego, które najpóźniej w dacie wniesienia skargi zostało naruszone zaskarżonym aktem. Skarżący wnosząc skargę musi wykazać, że zaskarżona uchwała (zarządzenie) naruszając prawo jednocześnie negatywnie wpływa na jego sytuację prawną, np. pozbawia go pewnych uprawnień, czy też uniemożliwia ich realizację. Brak bezpośredniego wpływu uchwały (zarządzenia) na sferę prawną określonego podmiotu nie pozwala na przyznanie mu legitymacji procesowej (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1 października 2013 r., I OSK 1209/13).

Oceniając legitymację procesową skarżącego w kontekście przytoczonych wyżej rozważań dotyczących kryterium interesu prawnego, o którym stanowi art. 101 ust. 1 ww. ustawy o samorządzie gminnym, uznać należy, że skarżący nie wykazał związku pomiędzy zaskarżonymi uchwałami a naruszeniem jego indywidualnej sytuacji prawnej. Wobec faktu, że skarżący nie wykazał, że jego interes prawny znajduje ochronę w aktualnie funkcjonującym porządku prawnym, i że został naruszony kwestionowanymi uchwałami, a brak takiej ochrony przesądza o braku legitymacji procesowej skarżącego, uznać należy, że zaistniała podstawa do oddalenia skargi.

Idąc dalej wskazać należy, iż nawet w przypadku uznania, iż skarżący wykazał interes prawny i posiada legitymację procesową skarga nie zasługuje na uwzględnienie. Argumentując powyższe wskazać należy, że w § 7 pkt 17 Statutu oraz w § 7 ust. 3 pkt 24 Regulaminu Organizacyjnego, znajdują się co prawda zapisy, z których wynika, że zadaniem MZUiM jest „*nabywanie nieruchomości pod pasy drogowe (...)*”, niemniej jednak są one przepisami martwymi, z uwagi na fakt iż Dyrektor Zarządu w ramach posiadanego pełnomocnictwa nr OR.II.01130-119/06 z dnia 3 marca 2006 roku nie ma uprawnień do składania w imieniu miasta Katowice oświadczeń woli, przekraczających zakres zwykłego zarządu, w tym zakupu nieruchomości na rzecz Miasta.

W świetle powyższego uznać należy, iż wniosek o odrzucenie, ewentualnie o oddalenie skargi jest w pełni uzasadniony.